

124291 - Оё эътикоф дар намозхонаҳо ва марказҳои исломӣ дуруст аст?

савол

Оё эътикоф дар намозхонаҳо ва марказҳои исломӣ (ки дар онҳо намозҳои панҷгона ва ҷумъаро меҳонанд) ҷоиз аст, ё эътикоф танҳо дар масҷид ҷоиз аст? Аллоҳ бароятон подоши некӯ диҳад

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Эътикоф танҳо дар масҷидҳо дуруст аст, зеро Аллоҳ таъоло мефармояд:

وَلَا تَبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ البقرة/187 .

«Ва дар ҳоле, ки дар масҷидҳо ба эътикоф нишаста бошед, бо ҳамсаронатон ҳамбистар нашавед». (Сураи Бақара: 187).

Ҳофиз Ибни Ҳачар (раҳмати Аллоҳ бар ӯ бод) гуфтааст:

"Ин оят далолат мекунад, ки агар эътикоф дар ғайри масҷид дуруст мебуд, ҳаром будани ҳамбистарӣ бо занон махсуси масҷид намегардид. Чун бо иҷмои донишмандон ҳамбистарӣ бо эътикоф мунофот дорад. Бинобар ин, аз зикр шудани масҷидҳо фаҳмида мешавад, ки манзур ин аст, ки эътикоф танҳо дар масҷидҳо анҷом дода мешавад. Ибни Мунзир иҷмои донишмандонро нақл кардааст, ки манзур аз ҳамбистарӣ дар ин оят ҷимӯъ ва алоқаи ҷинсӣ мебошад. Табарӣ ва дигарон оиди сабаби нозил шудани ин оят аз тариқи Қатода ривоят кардаанд, ки ҳар гоҳ онҳо (саҳобагон) ба эътикоф менишастанд ва марде барои ҳоҷати худ мерафт ва бо ҳамсараш рӯбарӯ мешуд, агар бихоҳад, бо ӯ ҳамбистарӣ менамуд. Сипас ин оят нозил шуд". Поёни сухан.

Ибни Қудома (раҳмати Аллоҳ бар ӯ бод) дар китоби "Ал-Муғнӣ" (3/65) гуфтааст:

Эътикоф ҷуз дар масҷиде, ки дар он намози ҷамоат баргузор мешавад, ҷоиз нест... Ва эътикоф дар ғайри масҷид дуруст нест, агар фарди эътикофнишин мард бошад. Мо намедонем, ки байни донишмандон дар ин масъала ихтилофе бошад. Асос дар он сухани Аллоҳ таъоло аст, ки мефармояд:

وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ البقرة/187 .

«Ва дар ҳоле, ки дар масҷидҳо ба эътикоф нишаста бошед, бо ҳамсаронатон ҳамбистар нашавед». (Сураи Бақара: 187).

Поёни сухан бо ихтисор.

Нававӣ дар китоби "Ал-Маҷмуъ" (6/505) гуфтааст:

"Эътикофи марду зан дуруст нест, магар дар масҷид. Дар масҷиди хонаи зан ва дар масҷиди хонаи мард, ки як ҷои алоҳидаи омодашуда барои намоз аст, дуруст намебошад".

Поёни сухан.

Шайх Ибни Усаймин гуфтааст:

"Эътикофи шаръӣ бояд дар масҷидҳо бошад, зеро Аллоҳ таъоло мефармояд:

وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ البقرة/187 .

«Ва дар ҳоле, ки дар масҷидҳо ба эътикоф нишастед». (Сураи Бақара: 187).

Поёни сухан аз "Фатово нурун ала-д-дарб" (8/176).

Лутфан ба ҷавоби саволи рақами (48985) нигаред.

Бар ин асос, эътикоф дар намозхонаҳо ё марказҳои исломӣ ҷоиз нест.

Аллоҳ донотар аст.